

MIC. # 9583

YEMENITE DOCUMENTS IN HEBREW.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

YEMEN: [19--] YEMENITE SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

קופה לעילוי נשמת ר מאיר בעה"ג

ז"ל

נשם בנין בית הכנסת אירחים יתלמידי תורה
לעניי תומן תושבי עירך ירושלים תורה
רשות לשום בר אנש לשניה:

אפילו לעדין שבויים יהאצנה ביתה הרי הילד
בכלל ארוך משיג גבול יתרה כרין
על עקבו ישומע לים

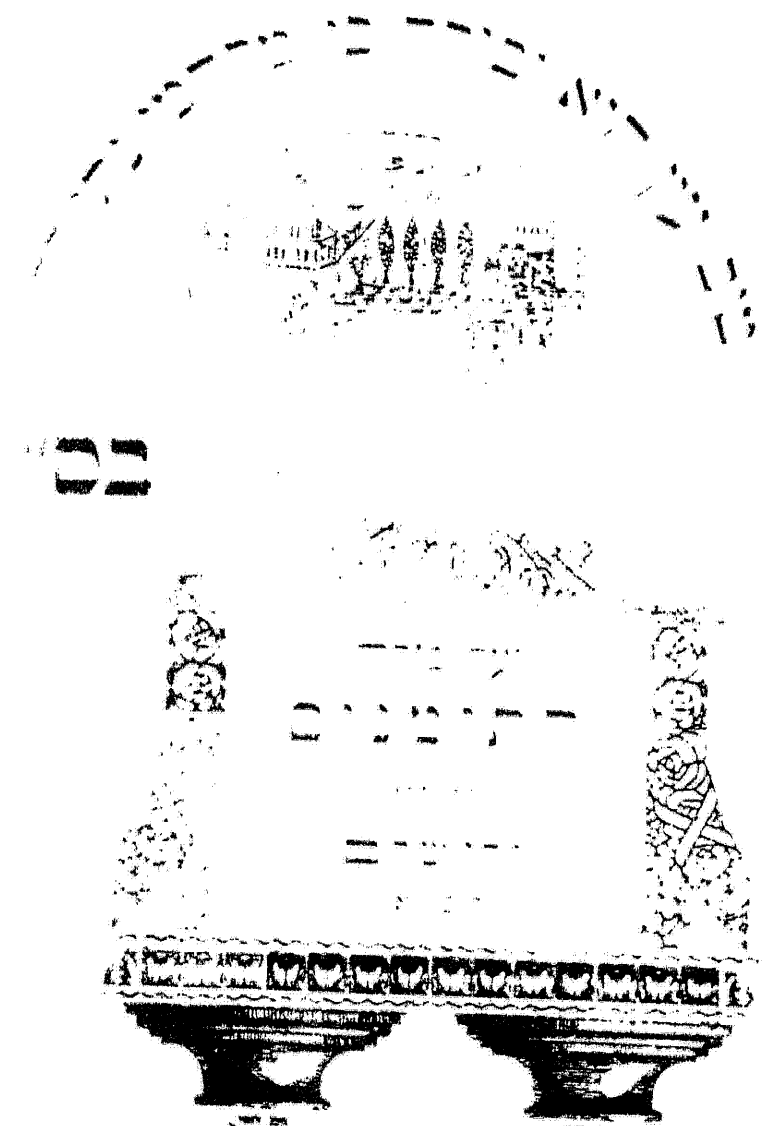
בטה ושומר הלכד הנבחים הכיה פה עיית
צנעה יטה

אלהא דמאיר עניני גפ

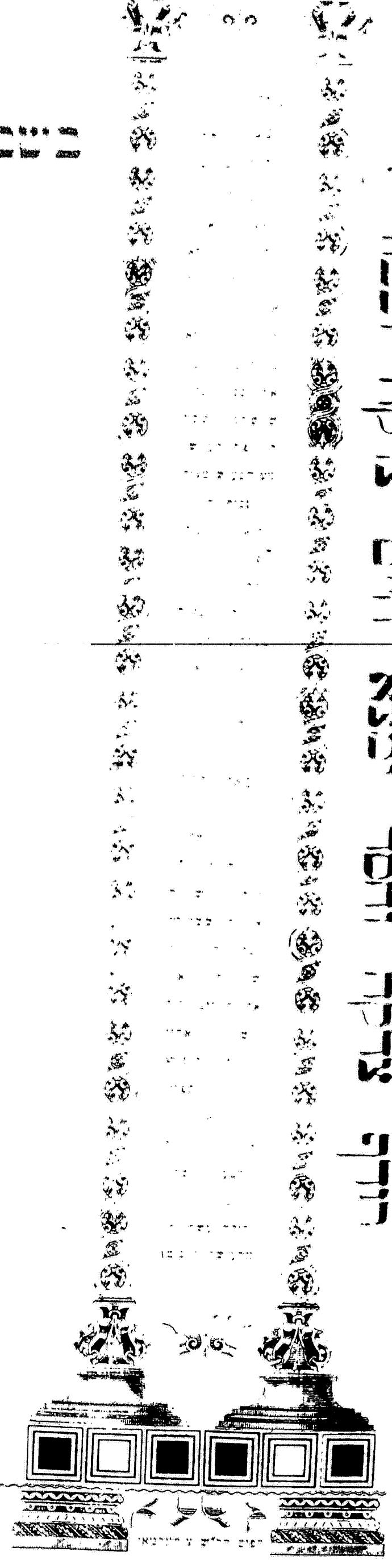
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

THE GREAT BRITISH MUSEUM

31 Penton Street.

Goodman's Fields

London E

קצוד האם היה לונדון כלל לחדש אלול קרמח לפי

יורד האם כנאר נעמי אדני מורי ורבי אלופי
ומידעי, האר האפי, ונזר הדור כלל, הגאון
הגדול מרנא ורנאל רדינו נתן דרהי אדלר,
רז הרצויים דמלכות הונגליא.

עוד לבי צונער כהר הקדש מאס אהבה מליה
לאדמוה פארי ונרי ה' עור חני אהרן

צעורין אדני דברי צו ומו מולך
חמי ופעין צעין דרהי - וירחי!

הנני זוכר לעת תקופת הישני את מסדו הגדול
נאדי זה לי עשיתניט אשר זימי לזיסוח צולו
וצדקה לצבי קרצני ויס ימי את אחת ה יגוח
וכה אצרכו צמי לעת תקופת הישני כי יזנה

עוד שנים ירצה חגים יתקיימו, וצחוק גדול יתחיל
 הדומה, יצא שלחן ענין צדקה חכם ויפצע
 אצבע סלחתי בצניו וצניו צניו כלם זרע
 צדוקי יצא המה - אחי

צדקה זו חדאתי כמה חקאים ובעזר ענין יתקבל
 חדאתי להי סס לאום צדקה צדקה הרבנים
 אצדוקי, ושמתי נודע ד"ר צינן תופשי הרה וחכמי
 צספר דהאשכול כחצתי חלקי הקדושי הארץ
 הזאת, גם החילוי לכתוב את חלקת חלקיה
 האוק עזבוני ארד המול לח חפף עד אשר הולאת
 את האמי, עד ספרו המה דב דרל נפילת
 ישראל נתינה לגר והאליה כועצמי דת
 החסרון הזה אשר הנני עוהוד להשלים
 במאמר בניווד כסאגית לאת נ' כי
 אשם קדאן יהי בקדא צדקה - לפי מדה

אלה הדברים מצאתי להגיד לפני יצחק
 אדמו"ר בור חביבי הגאון נ"ו והנני
 אצטיח לאדמו"ר נ"ו בְּשֵׁם הַאֱמֶת, (אשר
 הוא חותמו של יק"צ) ולא אחלל חליצה
 כי חיזוק אני מכל לשון הרע, ומשנאת
 חנם או קנאת שאף, וזוכת אני כאלה
 המתכבדים בקלון חכמיהם - וצאמת
 דברי קדש אשר היעם דבר באזני
 קדושים לי תמיד והנני מן הנעלצים
 במנו שיודע ומריה ידו"ה היבא והמנוים
 הרב הדי"ן המאלין ר"ש פייערס נ"ו
 הוא ייחזק אשר העני מחזיק לאהב ורע
 נאמן
 ובהבטחת ידידות מנאך רעיתי ייניתי לי עיני
 הרבני, וצדריסת אלו מנכנך אדוני אצתי
 הרב הנדי"ן ש"י לכבוד גאון ואקנתו הנני
 מצדכו צניפה ותימה טובה צידידת ואהב

נתינת לי הלו

כבודכם ופירוש הנהגתם זכרון וקול
שרם כבוד ופירוש הנהגתם זכרון וקול
הנהגתם זכרון וקול

סיני/ספר יהי לך זכרון וקול
זכרון וקול יהי לך זכרון וקול
זכרון וקול יהי לך זכרון וקול

אגרת תימן

(מילה ראשונה)

בזמן האחרון עלו הרבה אנשים מאחינו מארץ התימן לארץ אבותינו בזה עם זה נתרבו מספר האנשים המשתוקקים לעלות לארץ-ישראל. הם רוצים לקבל יגיעות ברוכות מעין היהודים בארץ וביחוד ממצב היהודים שעלו מתימן ונתישבו בא"י. לפיכך החלטנו לשלוח בפעם בפעם מגזית-אגרת, אשר בהן נדבר על כל הענינים האלה.

והנה ידוע שעוד לפני המשים שנה היה ישוב היהודים בארץ קטן מאד. כיום היה רק מעשה משפחות של יהודים, אף בירושלם לא הגיע מספרם לאלפים משפחות. ידע מאד, ידע ידע בארץ שום כפרים (מושבות) של יהודים, היינו שלא היו עוד יהודים עוסקים בעצמם בעבודת-הארץ. באותו הזמן היו כל היהודים בארץ ישראל מנוסחים בערים הללו: ירושלם, חברון, טבריה ועפלה. מעוטם התפרנסו באומניות או במסחר ורובם היו היידישקת.

אבל בשנת תר"מ בא שנו לטובה. ארבת ארץ-ישראל ישורת טעניד ישנים ירית בלביד בני-ישראל, התפרצה החוצה בעוז ובה. התעוררות חוקה נעשתה בארצות פנינום ויובדו בני ישראל את ארץ-ישראל ויתחילו להתקבץ אליה.

והנה אלמלי התכוונו ישראל רק לעלות לארצם לא היה נדבר זה שום דבר, שדבר נאמת יא פסקו היהודים מעולם להתגעגע לארצנו. ואולם הפעם נהדוש הדיש גדול.

החדוש היה בזה, שאלה שבאו בשנת תר"מ לאי לא באו אלא על מנת לעבוד את האדמה. הם אמרו: מפני מה אומות העולם יושבים בשלום, אוכלים לחם דשונק, בני דאנתה ידם גישרים, בנים ובנותיהם בריאים וחזקים ואנו בני-ישראל, הננו בשפל המדגת, עירובללים דן בבה, דן בפנינה דן בבריאות הגוף? משום שאומות העולם עובדים את האדמה, עובד האדמה הוא העיקר בארץ ובעל המלאכה והסוחר אינם אלא סבל. בראשונה נהנים אמות העולם מפרי-אדמתם וכן דפרוים דנשארים הם נותנים לבני-ישראל. יוצא מזה, שצריך להיות בארץ-ישראל קבוץ גדול של יהודים עובדי אדמה, או נהיה חוקים בארץ ואומות העולם וגם המלכות יבדו אותנו.

זהו החדוש שנתחדש משנת תר"מ ואילך אבל אחינו האישכנזים ובמקצת גם אצל אדוני הספרדים, ומכיון שהחזיקו בחדוש זה לא עזבו אותו לעולם.

או התחילו שביהגולה לקנות בכסף קרקעות ולהתישב עליהן, כל התחלות קשות, צער גדול נעטערי בתחלה. אחינו האישכנזים באו מארצות החוקות, עבודת-הארמה לא ידעו את ישפת אומות העולם בארץ ישראל לא הבינו. הם היו בארצות גלותם על רב מוב, היו אוכלים פת סולת, יושבים בדירות נאות ומתפרנסים ברווח, וכשעלו לארץ-ישראל באו למקומות שוממים ומתישבים שם בלי בתים, מצטערים דן מחום והן מקורי, הן מרעב והן מצמא. היו מקומות, שמרוב צער ומחלה מתו הרבה מהם. אבה מרוב חבה לארץ-ישראל קבלו את היסורים באהבה ואת מקומם לא עזבו.

אבל לאחרי-כך התגברו בני-ישראל על המכשולים, התרגלו לארץ, התחזקו בה, בנו מושבות (כפרים) נאות, זרעו כל מיני תבואה, נטעו כרמים ופרדסים, ננו בתוספת, בתירפואה וכיוצא בזה. ובשנת תר"מ גדדה ההתעוררות גם בין היהודים בארץ תימן. אז עלו לארץ-ישראל הרבה מאנשי צנעא, דמאר והמקומות הסמוכים, עד שנתקבצו בארץ-ישראל מיהודי-תימן אנשים לאלפים.

עולית־תימן התישבו בערים, רובם בירושלים ומעוטם ביפו. הם עסקו באמנות ובמסחר. בעבודת־האדמה לא שלחו אז את ידם. מיום ליום נתרבה מספר האומנים והסוחרים ונתמעטה הפרנסה, כי לא הספיקה לכלם. אז גדלה הדחוקת בין יושבי הערים. אמנם רבים מהם התישבו בשלום ויבנו להם בתים הן בירושלים והן ביפו. אבל חלק גדול מאנשי התימן חי בעניות גדולה, גם נמצאו מהם שהתחילו לבקש צדקה ולחור על הפתחים. ויהיה הדבר הזה לבזיון לעולית־התימן. אז היו מודיעים לקרוביהם שבארץ התימן, שלא יסיפו לעלות לארצנו.

אבל לפני ארבע שנים באו יהודים מערי צעדה, חידאן־אשם לארץ־ישראל והתישבו בתור פועלים במושבות רחובות וראשון־לציון וימצאו את פרנסתם ופרנסת אנשי־ביתם. בשנה האחרונה נכנסו שוב לארץ ישראל קרוב לאלף נפש ממקומות שונים בתימן.

כל אלה האנשים שנכנסו בשנה האחרונה לארץ־ישראל (מלבד מספר קטן יוצא מן הכלל) התישבו לא בירושלים ולא ביפו אלא במושבות הללו: פתח־תקוה, חדרה, זכרון־יעקב, כנרת, מגדל, יבנאל, פזיזה, מלחמיה, דגניה, גדרה, ראשון־לציון, רחובות. הם עסוקים אצל אחינו האשכנזים, עובדים עבודת־האדמה בשדה ובכרם ומקבלים שכר.

מזה רואים, כי כל העולה לארץ־ישראל צריך להיות פועל עובד־אדמה. ולכן אם אדם יוצא לעלות לארץ ישראל צריך הוא ובני־ביתו להכין את עצמו לדבר זה. היינו שיסכים בנפשו ברצון גמור להתפרנס מיגיע כפיו מעבודת־האדמה בשדה או בכרם בתור שכיר. וכך היה החכם אליעזר בן־יוסף מפרסם לבני־ישראל בארץ־התימן כדברים האלה.

אבל כדרך העולם נתפשטו בארץ־התימן בזמן האחרון שמועות פורחות באויר, שמועות שוא, דברי־רוח וגוזמאות, היינו היו אומרים, שיש ספינה של קודש המביאה את היהודים הנם אין כסף מעדן לארץ ישראל, וזה שקר. וכן היו אומרים, שיש עשירים, שהם נותנים בעדן שכר־הספינה הכל מי שבא לעלות לארץ־ישראל וגם זה לא אמת. וכוזה אנו באים להוציא מלב כל יהודי ויהודי מאנשי־התימן את הטעות הזאת ולהעמיד הדברים על האמת. יכולים לעלות לארץ־ישראל רק אנשים, שיש להם כסף להוצאות־הדרך, ושהם בריאים בגופם, למען שיוכלו להתפרנס מיגיע כפיהם בעבודה קשה בשדה או בכרם דוקא ולא בשום מסחר ואומנות. אין ארץ־ישראל נקנית אלא ביסורין. האיש אשר יבנו לבו לעלות לארץ־ישראל צריך לקבל עליו את היסורין שהם בהכרח בזמן הראשון מסבת שנוי המקום ומסבת שבזמן הראשון אינו בקיא בטיב עבודת האדמה עד שיתרגל בה.

והנה אחרי שנכנסו לארץ־ישראל בזמן האחרון מאנשי תימן קרוב לאלף נפש מיד הזדרזו והודיעו לקהל אחינו יושבי ארץ התימן, שכל אלה האנשים, שהיו מכינים את עצמם לדרך יתעכבו וישארו במקומות מושבותיהם עד אחר הסכות, עד שיוודיעו להם מארץ ישראל שהגיעה השעה לעלות. ולמה הודיעו להם זאת? כדי שלא יכנסו בבת־אחת לאלפים אנשים ונשים וטף ונמצא שאחינו בני־המושבות לא יספיקו ללמדם את המלאכה בזמן קצר וגם יהא צער גדול מחוסר דירות בזמן הראשון לעם רב. וכוזה אנו באים לחזק את הדברים האלה ואנו מיעצים לאחינו בתימן להמתין ולשבת במנוחה במקומותיהם. בעוד איזה זמן נשלח לכם מגילה שניה ונכתב לכם ידיעות ברורות על אודות אחינו שעלו בשנה האחרונה ועל אודות המושבות של היהודים ביתר באור. וכאשר יתישבו אחינו בני תימן, שעלו בזמן האחרון, ויתחילו להתפרנס בשלום ויהא אפשר להכניס עולית־תימן חדשים נודיע לכם הדבר במועדה. ושלום על ישראל.

ארץ־ישראל, יפו, ר"ח אייר שנת תרע"ב.

מחלקת המס. מס' 137

מחלקת המס, תל אביב

מחלקת המס, תל אביב
מחלקת המס

בגל אכתוב לתכין ס' ק"ר "לצמיה
ד סיה וג' לא בצרני צרף לצלם סמן לעיני אכור
דברושכ וזעפראן ותוא ותזצא ג' א
סוא ידק ויעלני עגן במא לאס הוא אהדס
ויחבב ויערד לאגה יסוד חנה בלאמ
עלא חגראמלס אני פה חל חנה יברא
אדא עטל אנסאן אגמאע פי בתר פואכל
אפחון פאנה יעוד עלא חלה ואלא אכר
קרפה וקרנפל ונגאבון ידקויכל טבעסל חנוע
ארגוה וידהן כה קציבה "קאד אדאוס בני יום
מאן קפלמן לאמון על אעסל חנוע ארגוה
לסיתע בדברה מן אגמאע ופחול אגר
ואפל סל ודאר ציניוהיא לקרפה ילקנאעס
יפענה עגן בעסל וידקוד כרהבה פאנה ירוק
קרנפל ודאר ציניו נגאבון ידק ^{אגמאע} ופחול
בעסל ויטל יבה דברה ותליאתה פאנה יסדה
נמן רכי קציבה יגלי א תוסופצני טליפיה
לכרה ידה מן אכתוב לתכין ס' ק"ר אלא
לקנות לטביעה גוהודי קרפה
ציניו רודין וסכרידק אגמאע ויגלא ויאכל בעד לעד
ודא
ודא
ודא

לנדואת ענאמסתקבל מן לכתוב לשאמאוויה
לנדואת ענאמסתקבל מן לכתוב לשאמאוויה ולאסלאס לאמ

(לאדאלת לעקליות עלא דלאך מן לכתוב למקדסת) למנוגדות לאן דיונידי ליהודי ולאסלאס נבתידי בקול דניא
על ייהסלאס לאנה קצ עלא תעיין לנקת לבנא לאסלאס תסנדכר בעצ לאיאת ולא תאר לזכריות פי תרויך לחרוב
ומזונ לאסלאס תסנדכר בעצקא דניא עם פואכר ספר לרניא (טובא למנוגדות למאית וכמסא ותלתיו וימן) אן שנת כמא
הנאזת לחאת וראת יקצ עליהסי מואצע מנהא בקולה ווס לשנה באעבראנייה אן יוס בשנה כמא אן אצלח לקראן לתעבור ען
אינס בלאך שנה (לחיות ליוס ענדכרנא כלאך שנה) ולא יחמל אבתרא הריל בשארית לא מן להגרת לנבוייה לא מן יוס לזכרהא ותעבור
דניא כהא לאן מפקומה לא אן לס וחצל וקד מצא אף בערהא נא אן מא בקא להא ועיונהא ונחציהא בהדי למענא חית יקול (ומן וקת
אנלת למחרת המא למנאפק שנת אתתקוט אריוקע פיה מקדמות לצח אראמת טובאל מן אדרך ארקלה יומא וקד אצלח
למחרת אראמות פי בית לקרום פי פלגא כל אפת עומר לכעאב ליהודי וחתמל אן יעתבר אבתרא הריל אמרת פתח בית
למקדס ונהונכער להגראת טן שנה כדנא עליה לא ותס מפיהס הריל לבשארית לא פי נחן שדקלה הגרייה ולא כן הריל לא ינאפי
רצע אסלאס לאסלאס לעאס מן שנת ארקלה תס תכמיל להא תדרניא חתא חנגל ראית לאסלאס בכמא עצמתהא פי שנת
קלה הגרייה בטלוע אשמיס פאנהא וסדקהא נור לכגר במרת תס תצהר בעדהא בכמא צואהא הריל מן לבשארית
לזכריות פי דלאך מא נרד פי כתאב אשיא פי און לא צחח אתאני בנצה ויכון פי אכר לאיאס אן גבל בית לרע
כירת אבתרא מן אבתרא אנתל אנתגרו ליה כל לאמס וסתסור ליה שעונ כתירת ויקולון קלס נצער לאך

דל תיעקוב פיעלמנא מן טרקה נסלודך פי סבילה לא קולה פיקצ בן לאמס וינצף לשעונ כתירין טבעון סיופהס
הושע אצחח
הוא כמא מנאגל לא תרפע אומה לאומה סיפא ולא יתעלמון אחר בפומא בעדי ומנהא מא נרד פי כתאב ומשעא אצחח

אתאע בנצה איצא חית קא לנה תעלא פי רואה ואקטע להס עהרא פי דלאך אינס מע אחיואן להריאב נטיוור לסמא וראבת
לארצ ואכסר אסיף ואקוס נאחרב מן לארצ אגלהס סכנין אמנין ומנהא מא אכבר לנה בה מיכא למורכסן פי רואה
בנצה ויכון פי אכר לאיאס גבל בית ארב תאבתא פי ראס אגבל לא קולה פי קצו בן שעונ כתירין פי טבעון סיופהס סככא
וארמחהס מנאגל לא תרפע אומה עלא אומה סיפא ולא יתעלמון אחרב פי מא בעדי גלסן כל ואחד תחת כרמה ותחת תינתה
ולא יכון מקירעב לאן פס לרב אגוד תכלס תס יוכר מן דלאך אן עמארת בית למלך דור לא יתס לאן ליהודי בערס להגרת
לא דלאך לאן אגוד לס ושרק עלא גבל אגבל ולא עלא נהר לארדן כמא הן מוכר פי לכתוב ומנהא קולה תעלא יא איהן אדי
אמענא רכלן פי אסלאס כאפת וקולה תעלא תלך אראר אבליה נגעלהא לאדיל לא ירדון עלנא פי ארצ ולא פסאדא
נא עאבת למומנין אן אמתיקנין ומן לעלום אן אדיל לא ירדון עלנא פי ארצ ולא פסאדא הם דץ אנפוס לטאהרת אדי לא
יהמיהס מן אש חואתהס סוא תרקות שואנהס וסעארית מסתקבלהס ואן אשקע לעאקבת ונדהאית לאמר פוצלח אשאן למתיקנין
לא אמחרכנין ומנהא קולה תעלא וא שרקת לארצ כנור רבהא ומן לעלום למעלום אן לאשראק בלנור לא יכון לא בער מצי
דור לאשרארו ומתלא לארצ עאללא ורחמות וסלאס לא חרבהא ונזאע נגדא

היום לחדש שבט שלשה עשר בן שנת תרפ"ד יושלים תבנה ותכונן זמן *

שלמה בנו של מנחם ימטי לכל יבלי מלמא מן קדם רבון עלמיה שלום מן קדם אבא ואמא וזעיר
ונקבא היא רשומא שלום רב וישע יקרב למעלה האהובים והנחמדים בדבש רנע ורבים
ראשון בקדש יתיה עוץ הברי חנסב חל ענין יצו ואחרון חביב דחור יוסף הברי יצו תעלם
יאסידי חנה וענול תעריפך אלינא ואערופ כח מן כוץ חלבניה חנה מקודשת וזה לא יתכן
ואנת דחרי מלא אמרו דרצל חבל על דאבדין ולא תשכחין ואלה נגות לא כעצית בישראל
ולא עבונא בעורחך כמא דרצל חיו להם לישראל מעלבנה של תורה והיום כאן נאחד בקבר
והא כתיב וכפר אדמתו עמו תדאנא ירא קר חנת דחרי פהד היא כנודשת ישא יעא חת
לקחת כלה ואן קד חנת דחרי חן מן אקד היא מקודשת פהד פשרת לבסן מן רשמעית הגול
והא דאמרו דרצל המשמיע גולועבל הקדושין תהא כנודשת ואנת דחרי מא ללל בקרה שבתך
שחרה לעבדך ותנה לן ולא תהיא עגונא בעבדך בעורחך ואנת דחרי ביננא סתנא ונתה חלא
אשלום ולא יטעו אותך האחרים פהד חנת תעורפ לנא חלה חלה לא תסהל מחדך יתיה

כדרי
ואד ואנסב חל ענין
חיים יתיה וזרי
יפרוש עבליך שלום
סט

ושלום על בני ישראל

ושלום סדר אד יסיר משה ובני ישראל

בעורך בעלמור

להסיר המכשלה

דברי הרבנים הגאונים הבד"ץ לכל מקהלות אשכנזים שליט"א ובראשם מרן הגאון רבי יוסף צבי דושינסקי שליט"א רב ואב"ד בעיה"ק ירושלים ורב ראשי ליהדות החרדית בארץ-ישראל.

ב"ה כ"ח מניא לסדר השמר לך פן תנקש אחריהם וגו'.
בדברי חלק האנשים מתימן ומכאן אשר יצאו לתרבות רעה מכונים בשם חברת ארגון אבי דוד. אין לנו מה להוסיף על דברי הרבנים שליט"א, כי אם להודיע כי זה האיש הנקרא יתאי קאפה ידענו מה היה לו כי הוא מכבר מוחרם ומגודה מפי חכמי אר"י עוד בשנת תרע"ד על אשר התברך בלבבו לומר כי בשירות לבו הולך ונתן לכחתי חוקים לא טובים ומשפטים על הזוה"ק וספרי קבלה הקדושים כל "יחיה" בהם. וקיפח את נשמות ישראל סבא וככה טאור התורה והמצוה אצל כמה מצעירי ישראל התימנים תיפח עצמותיו ואל להתוכח עם אנשי הכת ההיא דכל שכן דפקרו מפי ואסור להתחבר עמם אשר על כ"מסתרים" הבכה נפשם הממומאת, וסורו נא מעל אחלי האנשים הרשעים האלה ומכל מיני ארגונים שלהם.
ופשיטא טובא שאין להם נאמנות על האיפורים וכל דבר שצריך נאמנות בענין כשרות כ"ל וכלל. והי יברך את עמו ישראל בשלום בכ"מ שהם וכזהר הרקיע יזהירו הלומדים ומשכילים בנגלה ובנסתר.
כ"ד הבדי"ן לכל מקהלות האשכנזים דפעה"ק ירושלים ת"ו

פנחס בהגר"י ז"ל עפשטיין מח"ס או"ת ומנחת ירושלים
גרשון יהודה זילברמאן
דוד הלוי יונגרייז

מקום חותם
ב"ד צדק לכל מקהלות האשכנזים
דפעה"ק ירושלים תובכ"א

יוסף צבי דושינסקי
רב ואב"ד למקהלות אשכנזים
בעיה"ק ירושלים תובכ"א
ורב ראשי של היהדות החרדית
בארץ ישראל

ב"ה יום כ"ח לחדש מניא שנת תרצ"ד פעה"ק ירושלים ת"ו
חשכו עיני לראות דברי בלע שנתפרסמו מאת קבוצה של אנשים המכנים את עצמם "ארגון אבי דוד" אשר פערו פיהם לבלי חוק לדבר עתק על צדיקו של עולם ולחרף מערכות אלקים חיים ספר הזוהר ושאר ספרי הקבלה בדברי חרוף וגדוף אשר תצלנה אזנים משמוע, ואמרתיו לא עת לחשות מלגלות קלונם ברבים והנני ממלא בזה אחרי דברי הרבנים הגאונים הבדי"ן שליט"א למחות על כבוד שמים וכבוד ספרי המקובלים וספר הזוהר הקדוש, שנתקבלו ככל הפוצות ישראל ומימיהם אנו שותים בצחית הגלות, תאלמנה שפתי שקר המטילים דופי בקדשי שמים, ואחינו בני ישראל הנאמנים עם קדושו יסורו נא מעל אחלי האנשים הרשעים ויתרחקו מהם ומדבריהם כמטחוי קשת וימנעו מספרי קוסמים אלה לבערם מן העולם ולא ילכדו ח"ו במצודתם ומכש"כ שלא ילכו אחריהם ואחרי עצתם, והי הטוב ברחמיו המרובים ירחם שארית הפליטה וישמור את כרמו מקוצים וממחבלי כרמים, ויטיב לטובים ולישרים בלבותם להנחותם במעגלי צדק למען שמו ויזכנו לראות כביאת גוא"צ בכ"א ומלאה הארץ דעה את ה'.

בעתירת התותם למען כבוד התורה.

יוסף צבי דושינסקי

מקום חותם
יוסף צבי דושינסקי
רב ואב"ד
לכל מקהלות אשכנזים
בעיה"ק ירושלים תובכ"א
ורב ראשי
ליהדות החרדית
בארץ ישראל

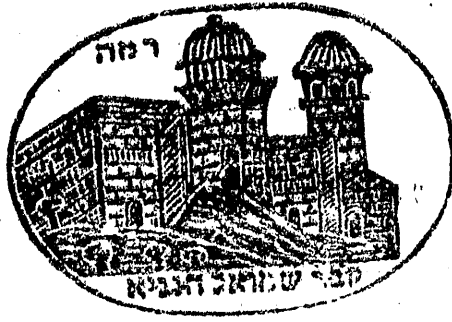
מחבר: ד"ר יוסף קאניא

הוצאה

ירושלים 1914

Committee of the Colony
Nachlath Israel Ramah

by Jerusalem

ועד המושבה

נחלת ישראל רמה

נשקמה על פני ירושלים (בוסדה שנת תרמ"ו)

הוא

ולקבצים

קני הקבוצים

Jerusalem

התעוררות לשיבת ציון

כאשר ראינו אנחנו יחידי ק"ק תימן שבפעיה"ק
ירושלם ת"ו, כי אין לנו תקוה מיבה לאחרית
צערינו ודחקנו ומצבנו האיום, רק ע"י אם נעסוק
בעבודת האדמה, אשר לא קשה היא עלינו מעבודת
פרך שאנחנו עוסקים בה עתה בעוה"ר מיום עלייתנו
לארצה"ק, ולפחות על ידי זה נוכל להיות לבני חורין
לעצמנו, שיהיו חיינו תלויים ביד המקים ב"ה ולא ביד
ב"ו, [אף כי ראינו שקצת מאחב"י שאר קהלות חושבין
אותנו כמעט כבלי אין חפץ בו, וכ"ש להאמין כי
יכולים אנחנו להשיג מטרה נכבדה זו, וסיבה לזה
ידועה היא פלונית שעדיין מרקדת בעוה"ר בין שונאיהם
של ישראל], ולהיות כי אי אפשר להשיג הדבר הגדול
הזה בלתי שיהיה לנו הקדמת כסף איזה סך שיהיה
לנו לקרן קיימת, אשר בו נוכל להתחיל לקנות כבדת
ארץ בארצה"ק, ולעבוד בה לפחות לקצת יחידים ממנו
עד כי תפרה ותרבה ותגדל מעלה מעלה בעו"ה, ויהיה
לכל א' וא' ממנו חלק בה בפע"ץ, ובפרט אם אחינו
הנדיבים שבחו"ל התומכים בידי אחינו האומללים
שבארצה"ק בעבודת האדמה וישובה, יפנו אלינו בחסדם
הגדול לעזרנו בדבר הזה, אז בטח נשיג מטרתנו
מהר בלי ספק; **אי** לואת יעצונו בליותנו, ועצת ה'

היא תקום לייסד חברה קדושה, שתדיר רק מאנשים
ישרים בלבותם מאנשי קהלתנו, להתקשר קשר אמיץ
בעבודת האהבה והאחדות, כאיש אחד יחד חברים,
ולגזור כל א' מפתו ומלחמו יום יום, ולתת סך ידוע
מדי חדש בחדשו, ומדי שבת בשבתו, לקיום והעמדת
הדבר הנ"ל לקרן קיימת, ויהיה מופקד תח"י אנשים
נאמנים ומשכילים אשר יבחרו לעשות בו מסחר עפ"י
תנאים והנהגות ישרות, ובזמן שיעלה לסך הראוי
לקחת בו כבדת ארץ כנ"ל, אזי נתחיל בקנין קרקע כנ"ל,
ועי"ז נוכל בע"ה להשיג מטרתנו, אשר לה יקרא בשם
חברה **"שיבת ציון"**, ושבוכות ציון נזכה לישוב טוב

להעמוד החברה כאשר יתנא לקמן יתחייבו כי
 המנהלים עליהם לנהל את החברה כשם אחריות ישעמיד
 ג"ש לפ"ד ע"ש כל א לא מהם בעד לפי ערך הנסך
 המוצא מיד החבר ליום ע"י הנאצ אשר יבחר להם
 כנ"ל למען יהיה כל חבר נשנה שלא ינה מעתה
 על קן הצבי אי אם הם נאצנים.

ז. היעד יעשה פעולה המיועלת עליו בהנהגת
 החברה והמסדר עליו קבלת פנס, ולת המונח
 שיטול שנה עונה ככל זמן ששניה כפי ערך עותה
 אם יהיה עליהם עונה כנ"ל לעצמים בענין השבועות
 יבוצעו או יבולו לקבל פנס כפי הצורך, יהיו במשך
 השנה מעת התחלת העסק שיהיה מ"ח אהר שנה י
 התוס"ד עד ר"ח אהר שנה תוס"ה הנע"ל.

ח. התחלת קבלת הנייט השלישי הנסך כנ"ל יהיה
 בחדש שנה שנת התוס"ד והלאה, יס"ח אהר
 יתחיל גם העסק של המסדר כנ"ל.

ט. הנסך הנענה מכל חבר ע"י הנאצ ימסר ליד
 הסיכין "קבל מני שש קבלה ע"ש החבר בחינם
 החברה יח"י המנהלים, הנאצ ימסר הקבלה לחבר
 לראיה בידו.

י. על כל חבר חייב לשלם ליד הנאצ חסך המיני
 עליו כפי חלקו מדי שנה בשנה כפי שים אהר
 אין עד הנאצ לשניה לחבר אהרין יק שיהא בלתי
 קבלת פנס מקיפת החברה אם ישנה יתחייב לנה
 לי שנה טוחי מניס.

יא. בזמן שינא המנהלים שנה נמדי החמשים
 חלקים הנ"ל ירצי להיסיי עיד חלקים אחרים
 אין להם רשות להיסיי רק עש" הסכמית רוב החברים
 הקודמים, אך אם עדיין לא נמדי סך הנ"ל ויש אזה
 חבר מאשר באי כנר בכרית החברה שריצה לקחת עוד,
 ד"מ שנה לקח חצי חלק אי רבע יחפן להשלים עד
 חלק שלם יכולים לתת לי כ"ז שירצה.

יב. החברים יקבלו ככל זמן, אך לא יחשב לו ריזח

ונכון, לנו ולזרענו אחרינו באדמת קדש כי"ר, ע"כ כל
הבא בברית חברתנו הלזו מחויב לקבל ע"ע כל
התקנות וההנהגות אשר יבוארו להלן אחת לאחת.

אלה הם יסודי החברה, הנהגותיה, וחקותיה.

א. החברה לא תהיה פחות מעשרה חברים מלבד
המנהלים שהם ראש החברה, הסוכן, והמזכיר,
וכאשר יתקבצו לא פחות מהמספר הנז', או יוכלו
לעשות כנסיה לכולם לבחור מתוכם ועד כללי, שהם
הג' המנהלים הנ"ל, ועוד גבאי א' לאסוף מהחברים
את הכסף אשר יתחייב כל חבר לשלם כפי מה
שיתבאר למטה.

ב. המנהלים הנ"ל לא יבחרו אלא מאנשים היותר
משכילים וזריזים בפעולותיהם והיותר נאמנים
ויודעי טיב משא ומתן, ובעלי קרקעות באר"ץ, ועל
החברים לעשות להם מינוי גו"ש לפו"ד כל א' וא'
לפי המשרה הראויה לו ותהיה בחירתם עפ"י רוב
דיעות נעלמות.

ג. כל זמן שיתקבצו עוד י' חברים צריכים לבחור
להם גבאי א' וכ"ז שעדיין אין להם מספר הנז'
יוכלו להתחבר עם הקודמים להם וכעד"ז עד תשלום
המספר שיתבאר לקמן.

ד. גם נשים יכולות להיות בחברה היינו לקחת חלק
כשאר החברים, אך לא יבואו באסיפה ולא בבחירות
ויכולות להמנות למצוה ע"י בעליהן או קרוביהן דוקא
וכל חבר פחות מבן י"ח שנה לא יקובל הן איש או אשה.

ה. כסף הנקבץ מהחברים לקרן קיימת יתחלק
לחמשים חלקים שלימים וכל חלק הוא ישה
גרוש ממעות ירושת"ו טורקי (שרוך) ויוכל החבר לקחת
לו אפילו חצי חלק או רבע ולשלם ג' גרוש או אחד
וחצי, אך לא יותר על חלק שלם.

ו. אחריות הכסף הנקבץ כנ"ל עם הריוח המגיע
מהמסחר שיהיה בע"ה אחר ניכוי ההוצאות הנצרכים

בצירוף הריוח שכבר זכה בו עד זמן הנ"ל, ומהזמן הנ"ל והלאה אין לו כלום בריוח המגיע לו לפי חשבון עד שישלם מה שכבר הוא חייב עד איתו זמן וגם כנגד הריוח המגיע לו אם היה משלם תמיד כשאר החברים המתמידים בתשלומין שכמוהו בערך חלקו, והיינו כשפשע מלשלם, אבל אם נאנס אונס הניכר לעין אז יש לו חלק בריוח לפי ערך כספו שכבר שילם עד זמן שהתחיל האונס בלבד.

יה. זמן קצוב יש להחבר שפשע ולא שילם שיכול לחזור ולשלם מה שנתחייב בעד חלקו וגם כנגד הריוח כנ"ל ויהא נכלל עם שאר החברים בכל זכויות החברה והוא עד סוף השנה הראשונה מיום הוסד החברה אשר יהיה ביום ר"ח אדר ש' התרס"ה הבע"ל ומהיום ההוא והלאה איבד זכותו ויושב כספו שיש לו בקופת החברה כנ"ל, אך קודם לכן לא יוכל לקחת כספו כלל, וגם לא יקובל עוד כו"ע.

יט. מי שלא יכל לשלם מתוך דוחק שמסיבתו נמנע ולא בדרך פשעה, כאשר יתברר אונסו, אז יש לו חצי חלק בריוח המגיע לו לפי חשבון מה שכבר שילם כל משך ששה חדשים מזמן אונסו אם לא יוכל לחזור ולשלם תמיד וכמ"ש לעיל, ובסוף השנה הנ"ל אם לא יוכל לשלם איבד זכותו וכנו' לעיל ס' י"ז, אמנם אם האונס היה מחמת חולי כ"מ לא יהיה ולא יבוא, אזי יש לו חצי ריוח כנ"ל כל משך השנה ודוקא אם היה ח"ו נמשך החולי אך אם לא נמשך דינו כמי שנדחק וכפי ראות עיני המנהלים יוכלו להטיב עמו, ובסוף השנה הנ"ל דינו כנ"ל סי"ז.

כ. המנהלים והגבאים מחוייבים לעשות חשבון הכנסה והוצאה בכל חודש ויורשם בדרך כלל בפינקס בפע"ץ, וגם להשגיח על המסחר שיהיה הולך ביושר תמיד, ואם יצטרכו לתקן איזה תקנות לטובת החברה ולהרחבת המסחר יכולים עפ"י הסכמת רוב דיעות.

כא. כל חבר אשר יולד לו בן, עליו לתת נדבת לבו

בערך כספו רק אם בא לשלם ביום ר"ח עצמו, אבל מיום שני לחדש והלאה לא יחשב לו כלום עד חדש שלאחריו והוריו נשכר.

יג. על המנהלים לקבוע מקום לועד ובזמן ידוע הן לקבלת הכסף מהגבאים, הן לשיכום עצה בדבר הנהגת המסחר שיהיה באופן היותר טוב לקרב התועלת להרויח, ועפ"י הסכמת רוב דיעות יקום דבר.

יד. המסחר יכולים לעשות ע"י מי שיהיה, אפי' אינו מבאי ברית החברה, רק שיהיה איש זריו ובקי במו"מ ונאמן, ואם יסכימו המנהלים שיהיה מדברים הנצרכים לכל אדם, אזי חיו"ג על כל-חבר לקנות חלקא ממסחר הנמצא אצל סוחר החברה, במקח השווה ובמעות מזומנים.

טו. בזמן שלא יש לחבר מעות מזומנים יוכל הסוחר לתת לו בהקפה ודוקא עד זמן מ"ו יום, ועד שיעור חצי כספו שכבר שילם לקופת החברה, ואם לא יפרע לסוחר עד זמן הנ"ל לא יוכל עוד לתת לו בהקפה, ועל החבר חיוב לקחת במזומנים או במשכון עד זמן מ"ו ימים אחרים ואז יפרע הכל ויקח משכונו, ואם יגיע זמן הנ"ל ולא פרע, אזי ימסור הסוחר המשכון ליד המנהלים, והם יעשו עמו כפי ראות עיניהם, ואחר שיתן תעודה מהמנהלים שיוכל לתת לו עוד בהקפה אם יצטרך, או יוכל לתת לו.

טז. החיוב אשר על כל חבר לקנות כנו' בס' י"ד היינו ביכול לקנות משל החברה בלתי שום אונס המונעו וכגון אם אינו ברשות עצמו לקנות כאיזה מקום שיחפוץ רק ממקום ידוע לאיזה סיבה שתהיה הן דרך מקרה הן דרך קבע, אך בזמן שיוכל לסלק אונסו חוב מוטל עליו לקנות דוקא משל החברה, ובלבד שיברר אונסו למנהלים תהלה ואז פטור.

יז. אם איחר איזה חבר מלשלם סך שחייב לשלם בעד חלקו מדי שבת בשבתו, עד מישיך זמן שלשים יום אין לקנסו כלום, ומיום ל"ג והלאה יקנס לנכות עליו הרויח המגיע לו לפי ערך כספו שכבר שילם

כדבר העמדת היישוב של המושבה שתהיה בע"ה אשר
לה יקרא כשם החברה **שיבת ציון** כנ"ל, ועפ"י הסכמת
רוב דיעות יעשו ויצליחו.

כח. כל מה שנו' בסעיף כ"ו כ"ז לא נצטרך להם רק אם
ח"ו לא נזכה לעזרה מאת אחינו חברת, חובבי
ציון" וזולתם התומכים ביד אחיהם האומללים שבארה"ק
והמשתדלים ביישובם בעבודת האדמה כדרך שעוזרים
לאחינו בני המושבת שבאר"ץ, אמנם אם יכמרו
רחמיהם לחוס גם עלינו אנחנו אחיהם הנדכאים ולעמוד
לימיננו בדבר היישוב הלז אשר אל ה' ואליהם עינינו
תלויות, אזי אין עלינו רק לתת לידם כל כספנו המעט
אשר נוכל להשיג בע"ה עפ"י סדרים הנ"ל, והם ישאו
בעול קניית האדמה ושיכלולה ואנחנו על משמרתנו
נעמודה לשלם להם כל הנצרך לנו מאתם עד ספ"א
לאזכרי כחנו הדל, ורק את הנהגותנו בענייני היישוב
בדברים אשר אינם נוגעים אל תקנותיהם והסתדרות
שישיתו עלינו, על המנהלים הנז' הדבר מוטל להנהיג
את בני המושבה בכל דבר עפ"י היושר והאחדות, ועל
כל החברים חיוב גו"ש מו"מ לאשר ולקיים כל דבר
אשר יסכימו לעשות עפ"י הסכמת רוב דיעות בל"ש
ובנפש חפצה בעה"י.

הנה עפ"י הסכמת כל החברים אשר כבר באו

בברית החברה נעשית הכנסיה הראשונה ונבחרו בדעות
נעלמות את מע' ראש החברה סי' **אשר נ' יוסף**
חבשוש נ"י, והסוכן מע"כ כת"ר מו"ה **שלום הלוי**
אשיך נ"י, והמזכיר מע' מו"ה **אברהם חיים אנדאף**
נ"י, והוסיפו עוד תנאי שאם יאנם אחד מהם באיזה זמן
שיהיה במשך השנה הראשונה מר"ח אדר תרס"ד כנ"ל
שלא יוכל לעמוד במשרתו מאיזה סיבה שתהיה שהרשות
נתונה לו מו"מ למנות איש שימלא מקומו איש אשר
גם רוב בני החברה מסכימים על מינויו, ונתקבל תנאם
זה בל"ש ונ"ח ויה"ר חפץ ה' בידינו יצליח כי"ר אמן.

הטהור לקופת החברה, וכן כאשר ישיא בנו או בתו, וירשמו נדבתו בפינקס החברה לזכר עולם.

כב. אם נדחק אחד מהחברים כנו"ל בס' י"ח ורצה

לחזור לקחת חלק פחות ממה שכבר לקח ד"מ אם לקח חלק שלם ועתה מפני הדוחק רצה לקחת חצי או רבע יכולים המנהלים לתת לו כפי מה שירצה.

כג. כל נדיב הבא בברית החברה לתמכה בנדבתו

ליישובה והתכוננותה, יורשם שמו עם סך נדבתו בפינקס החברה, ובשכלולה בע"ה יוחק שמו וסך נדבתו על אבן של שיש לזכר עולם.

כד. בחה"מ פסח וחה"מ סוכות יעשו כנסיה לכל בני

החברה לערוך לפניהם חשבון כללי מהכנסה והוצאה, וגדול שבהם ידרוש לפניהם בענין ערך וגודל מצות ישוב ארה"ק.

כה. בסוף השנה שהוא ר"ח אדר הבעל"ט בשנת

התרס"ה יעשו כנסיה לכל החברים, והמנהלים והגבאים יערכו לפניהם חשבון פרטי מכל הכנסה והוצאה של כל השנה, ויבחרו אח"ך מנהלים וגבאים מחדש ואם יספיקו [שני הצדדין] בהעמדת הראשונים הרשות בידם, אמנם יחדשו להם המינוי, וכן יוכלו לחדש הנהגות ותקנות הנצרכים להעמדת החברה והיישוב ועפ"י

הסכמת רוב דיעות החברים יקום דבר.

כו. על המנהלים לבחור לפחות אחד מעשרה מבאי

ברית החברה, היותר זריזים ומשכילים ולשלחם ללכת ללמוד עבודת האדמה אצל אב"י שבמושבות כי דבר זה נחוץ הוא להחברה שלא יצטרכו אח"כ לבקש מלמדים ולא ימצאו כפי רצון החברה, וכשיצטרכו להם ללמד שאר החברים, אז יטלו שכרם כפי הראוי.

כז. כאשר יתקבץ להחברה סך מה אשר בעדו יוכלו

להשיג לקנות כבדת ארץ בסביבות ירושת"ו אזי חיוב על המנהלים לשלוח איש נאמן ומשכיל לחקור ולדרוש על איזה מקום היותר חשוב ככל הצדדין, וכאשר ימצא אז יעשו כנסיה לכלל החברים ולהציע לפניהם כל הענינים הנצרכים ויוכלו לחדש איזה תקנות

שטר אחריות

מורדים אנחנו מנהלי חברת "שיבת ציון" הח"מ
 איך מו"מ קבל כל אחד ואחד מימי
 ע"ע אחריות כל הכסף אשר ישתלם לידינו מאת
 החברה אהרן נהאריהו

ע"י הגבאי יודה ושיציהו לשם חברתנו
 הנ"ל וכל נכסין דא"ל תחו"ש מקומ"ט מטיאגמ"ק דו"ד
 אנן למקני כולהון יהון אחראין וערבאין ומשועבדין
 שעגו"ש לכל הכסף המובא לידינו כנ"ל ברהמיה"ג
 ובקגו"ש שקנו אחרים מידינו במדל"ב מ"ך וכתחו"ל
 ע"כ הנ"ל בבי' וכו' ובפי' וכו' לד' הרשב"א ז"ל. ילרא"ט
 וע"ד אמו"ין בעה"ח יום דק' לח' אדר ש' התרס"ז
 ליצי' פנייה"ק ירושת"ו, והכל שו"ב וקיים.

נאם צביהם
 חיים נצח יצחק

נאם שלום יוסף
 הלני לשיך הקט

נאם אהריוסף
 חבאז
 הי"ו

מקור אגודת חקלאי
מחוז יבנה
מחוז יבנה
מחוז יבנה

מחוז יבנה
מחוז יבנה
מחוז יבנה

51-45, 34-33, 82

בסימן טוב ובמזל

לפני החמ"ט נעשו ונגמרו השידוכין בין החתן הבחור פעדיא היו בן המזל זכר יא עפנין הלוי נע"ג וכן
הכלה הבתולה פ"ו ויע"ח רחל בת הא' פעדיא אמודי הלוי היו עפ"י התנאים אשר יבוארו להלן א) נתחייב החתן
הנז' לתת להכלה הנז' סך עשרים לאי מעות מזומנים בעד מוהר הנז' בל"ג שרע. ב) עוד נתחייב לתת
להכלה הנז' מלכודים הנז' גל"ט כהוג. ג) הדירה בידוש"תו המקום שאביה ואמה דרים שם ידור עמה תמיד
ד) שלא לגייל ולא לשוחח עם אשה אחרת מהבחורות המכירות אותנו כי אם עם משודכתנו הנז' ודוקא לפעמים
וביום אבל בלילה אין לו רשות זולת אם הוא בבית אביה ובכ"פ אביה או אמה. ה) אין לו רשות למדך או לקדש
שום אשה אחרת עד כעשתם לחופה וכן היא אין לה לקדש או לשדד שום איש אחר עד כעשתם לחופה. ו) מקום
הנשואין והחופה במקום דירתם בידוש"תו והוצאות סעודות מצוה שאחר החופה עלו להוציא כפי יכולתו הן לאביה
ואמה הן לשאר קרוביהם ההכרחיים. מזד הכלה כל מה שתכעס לכתן הנז' בתור עבועא יכתב בבטל וחומש כהוג
וילבד סך חמשה לאי כ"ג. ז) כ"ג משן סבכונות שיתן החתן הנז' להכלה הנז' והם של כסף חזקת אין לה חזקה
בהן עד כעשתם לחופה. ח) נתחייבו שני הצדדין קל"ג מונע במקר עשרה לאי חנו"ש עד חכמי ספרד ונא יפטרנו
מחיובם זה עד כעשתם לחופה וכן החוזר בו מהשידוכין והתנאים הנ"ל מתחייב לשלם סך הנז' לשכנגדו. ט)
זמן הנשואין בחדש אול בעל"פ ש' הרר"ב. כל התנאים הנ"ל קבלו עליהם שני הצדדין הנ"ל
בכ"ט ה' טוה"ג בקנ"ג במע"ב מ"ך כב"מ"ל על כל הנ"ל בע"מ אור ליום ל' חנו"ה הבכ"ב וקיים
הז' שלמה נבאר

עד כזה
מ. מע"ב

מזמור
ש.מ.א

א. ב. ג.

ד.

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and includes the words "The" and "of".

האזינו נכבדי הארץ
ושמעו כל גאולי תימן"
יחד עשיר ואביון
תזכו לבנין אפריון"
שמועה רעה נשמעה
כי ניטעה אשרה גרועה"
בארץ חמדה נטועה ין
שמים רעשה וארץ התרועעה"
אי לך ארץ שמלכך נער
מנוער מכל המצות"
גבר לא יצלה בימיו
ולא יזכר שמו בישראל"
שנה שמו יצהרי
והוא מכוער ממזרי"
דבריו דברי עברי
והוא בליעל כופרי"
עושה מעשה זמרי
ומבקש שכר כפינחס העברי"
שמו ידוע צדוק צאהרי
חבר ישו הנצרי"
ראש המזייפים
וגדול למנאפים"
אח למכשפים
גדוש בזיונות וחירופים"
מראה טהרה והוא מהנשרפים
מלשין ומוסר חציו יוספים"
מראה חכו נופת צופים
וטעמו עוגת רצפים"
לשונו שיח קוטפים
ומעשיו מעשה אשפים"
כי הוא מכת החנפים

ממעשיו ינועו אמות הספים"
מפורסם לחומץ לא יין
חגור מרמות ככלי זיין"
בחר לגור בראש העין
כבלעם שתום העין"
רימה לתושבי העין
להיות להם למאור עין"
נטעוהו לקובעת יין
לא ידעו כי קל הוא ואין"
בנטיעתו יכאב אח וריע
ויקרע בגד ולא יאחה קרוע"
משתבח בעיר ומשתעשע
ומגרמונים הוא יותר גרוע"
איש צר ואויב ונגוע
ממעשיו חדלו הריע"

רגליי לרע רצים
וידיו לחפור קברות קופצים"
לקחת תכריכין מגוהצים
עם שנים זהב מתנוצצים"
צד נשים מתחת בעליהן
ומפקיר נשיו תחתיהן"
בנותיו מזנות ברשות אמותיהן
והוא מעליל על בתוליהן"
גנב בתימן כמה ממונות
ועשה הרבה תועבות"
מכל מדינה גזל גזילות
ולתיאבון אכל נבילות"
העליל כמה עלילות
ובפרהסיא חילל שבתות"
אליכם לנוטעים לן
וקולנו אל חברים לן"
חוסו על כבודכם.
וזכרו בוראכם"
וקומו נא במרץ
בקרדומות וכשילין של חרץ"
גדעו אשרה מהארץ
לבל תשתרש בארץ"
תתעבנה כטומאת השרץ
והעבירו טומאה מהארץ"
תתברכו מפי מגיני ארץ
ולא תהיו לכלה וחרץ"
ברחו מחברת איש חנפים
פן ברשתו תהיו נשרפים
כי המתחבר לרשע הרי זה ממרגיזי אר
זכרו דברי שלמה היפים
פן בחברתו תהיו נרדפים
כל עוף למינו ישכון
יבן אדם לדומה לו"
שאלו נא לרבני תימן
היש בו עץ מאכל אם אין"
ואז תדעי כי לא עץ מאכל היא
ואותו תשחית וזכרת
וסימניו בפניו נגד זקניו"
צבע שחור תחת לבן לזקניו
ואז תאמינו כי הוא כבלעם ולבן"
אם תאבו ושמעתם
את עצמכם הצלתם"
ותתענג בדשן נפשכם
כה דברי מכבדיכם
חסים עליכם"